

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Hr. Povl Brøndsted udtrykte sin bekymring over og var ked af, at jeg havde givet udtryk for en vis kritik af, at det ikke blev lige præcis, som jeg havde tænkt mig.

Det, jeg er mest bekymret over og mest ked af og mest skuffet over, er i virkeligheden, at det er en aftale, der er brudt. Der var et flertal her i Folketinget, der så sent som for et år siden stod vagt om nogle principper, og det flertal er brudt. Jeg er ked af det, når statsministeren og kulturministeren for mindre end tre måneder siden over for Folketingets Uddannelsesudvalg har tilkendegivet, at det, man arbejder med, er både en uddannelsesorlov og en uddannelsesløn. Jeg synes ærlig talt også, det burde bekymre hr. Povl Brøndsted, at landets statsminister har så kort en hukommelse.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Jeg kan slet ikke føle, at der er tale om noget som helst brud på løfter og aftaler. Jeg vil tværtimod sige: Her er en bold, og så ville det være morsomt, om også Socialdemokratiet ville tage den op, selv om den måske ikke er så stor og oppustet, som man kunne have ønsket det. Her er tale om både orlov og støtte. Begge dele er med i forslaget. Jeg har ikke dårlig samvittighed, og jeg føler ikke, at jeg har været med i et aftalebrud.

Derfor: Hvorfor ikke være med og prøve at påvirke i stedet for at være så negativ over for de muligheder, der er, og så kan man på baggrund af erfaringerne prøve at køre videre med det. Jeg synes, det er en udmærket realistisk start på noget, som kan være et tilbud til mange, der i disse omskiftelige tider har brug for det.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg mener, jeg sagde i mit første indlæg, at Socialdemokratiet gerne ville være med til at gøre dette forslag bedre. Jeg remsede oven i købet fem punkter op, som jeg mener skal strammes op i forslaget. Det mener jeg er et meget positivt signal, selv om det måske ikke fremstod så klart, fordi jeg ikke er så begejstret for forslaget set i lyset af, hvad vi kunne have fået ud af det.

Jeg vil spørge hr. Povl Brøndsted: Hvor i forslaget fremgår det, at der er tale om en orlovsret? Der er alene tale om, at man vil lægge op til, at arbejdsgiveren og arbejdstageren skal indgå nogle frivillige aftaler, og vi kender nogenlunde arbejdsgivernes holdning til det. De er skråt imod.

Hvor er der belæg for, at arbejdsgiverne nu skulle lave frivillige aftaler, sådan at lønmodtagerne overhovedet kan få glæde af denne lovgivning, for det er jo forudsætningen? I formålet fremgår det klart, at det er uddannelse for de kortuddannede i arbejdstiden. Det indebærer, at der er nogle arbejdsgivere, der går ind på nogle aftaler. Jeg har fulgt denne debat i mange år – det har hr. Povl Brøndsted i øvrigt også – og ikke set nogle positive signaler fra arbejdsgiverne på dette område.

Men hvad er det, der får hr. Povl Brøndsted til at tro, at både orlovsretten og orlovslønnen er med?

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Vi taler, som om det kun er den ene part, der oplever, at skiftende tider, at nye krav har interesse for den ene part og ikke for den anden.

Jeg er helt overbevist om, fru Jytte Andersen, at mangan en arbejdsgiver udmærket kan se, at en god arbejdskraft ved at få en tids orlov og oven i købet få støtte, som arbejdsgiveren ikke skal betale – ikke alene i hvert fald – med en bedre uddannelse bliver en endnu bedre arbejdskraft. Derfor er jeg ikke bange for at sige: Selvfølgelig kan begge parter, der forhandler, se deres fordel i det. Lad os nu se, om jeg har ret eller fru Jytte Andersen har ret. Det er det sædvanlige socialdemokratiske skræmmebillede, at arbejdsgivere aldrig vil gøre noget godt for andre. Men så kan jeg sige: Nej, men de vil altid gøre noget godt for sig selv, og det er også at være med til at sørge for, at den arbejdskraft, der måske har fået en urimelig lille uddannelse, får lidt mere. Derfor er jeg altså ikke bange, men lad os da se om tre år, hvem der har ret; jeg er sikker på, at det har jeg.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Da jeg før hørte hr. Povl Brøndsted, blev jeg ærlig talt så glad, for da førte hr. Povl Brønd-